

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

CELJE - LJUBLJANA

KJE PA JE TU BOG? MAJHEN PRIROČNIK ZA RAZUMEVANJE SVETA, KAKRŠEN JE

Prijazen vodnik za prvi korak v svet filozofije in metafizike

Na videz drobna, a vsebinsko izjemno bogata knjiga je najboljši vodnik in prvi kažipot v svet filozofije in metafizike. Na vprašanja, zakaj nekaj je in ni raje nič, kaj je »bit« in kaj »dej«, odgovarja s potrpežljivo preprostostjo in logiko sveta, v katerem živi sleherni med nami.

Filozofije in metafizike se drži skoraj strašljiv sloves, saj naj bi se obe začenjali tam, kjer se razumevanje in obzorje povprečnega človeka končujeta. Ta knjiga pa bralcu na preprost in humoren način dokaže, da je lahko svet filozofije in metafizike vsakomur logičen in razumljiv, predvsem pa za vsakogar vabljen in razburljiv. Knjiga *Kje pa je tu Bog?* od bralca vsaj sprva ne zahteva preveč. Avtor namreč želi delo postaviti ob bok knjigam, kakršna je *Fizika za telebane*. Bralca želi v metafiziko brez velikih besed uvesti s preprostim jezikom, domačnim tonom in humornim pristopom. Knjiga je izvrstna izbira za starejše najstnike in njihove starše, ki vrata v svet filozofije in metafizike šele odpirajo. Na enak način pa avtor še posebej toplo nagovarja vse tiste, ki so prepričani, da ta tema sploh ni zanje.

Podatki o knjigi

- Naslov: Kje pa je tu Bog?
- Podnaslov: Majhen priročnik za razumevanje sveta, kakršen je
- Avtor: Andre Leonard
- Urednica: Saška Ocvirk
- Velikost: 130 mm x 190 mm
- Vezava: mehka vezava
- Število strani: 100
- ISBN: 978-961-278-514-7
- Cena: 14,90 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2020

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Monsinor André Léonard (1940) je belgijski prelat. 1974 je doktoriral iz Heglove logike in bil več kot dvajset let profesor filozofije na katoliški univerzi v Louvainu. Pozneje je bil namurski škof in do leta 2015 bruseljski nadškof. Je avtor številnih knjig s področja filozofije in metafizike.

Odlomki iz knjige

Podobno v živalskem svetu obstaja »hoteno«. Čebela denimo ne le da pozna cvetlice, ki bi utegnile biti koristne zanjo, temveč se samodejno, s trmasto vnemo usmeri k njim. Človek pa pozna več kot zgolj »hoteno«. V pravem pomenu besede je obdarjen z »voljo«, kar pomeni s stremljenjem, ki je tako univerzalno, kot je univerzalna odprtost njegovega uma. Nič, kar je dobro, ni tuje njegovi želji. Od tod izhaja nenasitnost človeške volje. (Str.13)

Navdaja me bežen občutek, da sem vas s preučevanjem gozdnih dogodivščin malce utrudil, zato vam za trenutek predlagam, da se sprostimo ob pomenljivi podobi in vrnemo k »naši ljubi biti«, in sicer ob podobi svetlobe, čeprav to prizanesljivost, ki se ponuja vaši domišljiji, kot ste že uganili, navdihujejo mračni filozofski nameni. Gre za podobo svetlobe. Tomaž Akvinski je, kot mnogo drugih pred njim in za njim, pogosto uporabil svetlobo, saj pravi, da »je bit del svetlobe« ... (Str. 17)

Kaj je torej tista bit, bogatejša od vseh določljivih bivajočih stvari, ki nikjer ne biva samostojno, razen v bivajočih stvareh? In kaj je tista bit, ki je noben duh ne more izčrpati, in se same sebe zaveda le v končnem duhu? Kako pojasniti to nenavadno protislovje izmenične nadrejenosti biti in bivajočih stvari, biti in človeka? (Str. 47)